

Goigs de la Mare de Déu del Roser, patrona de la parròquia de l'Ametlla de Casserres.

Casserres

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: L'Ametlla de Casserres
Alçada: 470

Coordenades:

Latitud: 42.04707
Longitud: 1.87233
UTM Est (X): 406677
UTM Nord (Y): 4655617

Classificació

Número de fitxa 08049 - 291
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Mare de Déu del Roser de l'Ametlla](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 31/07/2012 - 02:00

Descripció

Goigs que es canten en lloança de la Mare de Déu del Roser a l'església de la colònia de l'Ametlla de Casserres, durant la Festa Major. La lletra diu:

Vostres goigs amb gran plaer / cantarem, Verge Maria, / puix la vostra Senyoria / és la Verge del Roser.
Déu planta dins de Vós, Senyora. / un Roser molt excel·lent, / quan us feu mereixedora / de concebre'l purament, / donant fe al missatger / que del Cel us trametia
Déu, el Pare, que volia / fóssiu Mare del Roser.
Del Sant Ventre produïda / la planta del Roser verd, / fou dels àngels circuïda / i servida amb gran concert; / i resta pur i sencer / Vostre cos amb alegria.
Quan florí en l'Establia / el celestial Roser.
Quan els Reis devots sentiren / del Roser la gran olor, / amb l' estela ensems partiren / per adorar el Senyor, / i trobaren ser lo ver / de Balaam la profecia,
Com vostre Mercè tenia / en els braços el Roser.
Gran delit vos presentava / Vostre Fíll ressuscitat, / amb cinc Toses que portava / en les mans, peus i costat, / per les quals el L·lucifer / qui de sants l'infern omplia.
Fou robat en aquel! Dia / que florí el sant Roser.
Reparada la gran erra / d' Adam per mort cruel, / transplantat fou de la terra / el Roser dalt en el cel; / i pujant amb gran poder / el partir no us entristia,
Contemplant Déu com rebia / amb gran goig el sant Roser.
No fou de menor estima / el goig de 1 'Esperit Sant, / quan vingué de l' alta cima / en vostre Col·legi Sant, / i regá aquell planter, / que el gran Déu s'hi elegia,
Per estar en companyia / del celestial Roser.
Vostre vida ja acabada, / el major dels goigs sentís / com a Déu sou presentada / triomfant en Paradís; / i Senyora us volgué fer / del gran hort que poseia,
Col·locant-vos com devia, / sota l'ombra del Roser.
Mana vostra Senyoria / als Frares Predicadors, / que de vostra Confraria / fossin instituïdors; / i així ells l'han fundada, / obeint vostre voler,
Dignament intitulada / Verge i Mare del Roser.
Puix mostreu vostre poder / fent miracles cada dia, / preserveu, Verge Maria, / els confreres del Roser.

Observacions:

El goig s'ha transcrit literalment, respectant l'ortografia de l'original.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, santes, la Mare de Déu o Crist i tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius.

Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i es canten actualment cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), de potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions

litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arreglades també durant aquest període.

Bibliografia

BRIONES, Margarita i SANTACREU SIMON, Joan (1988): Goigs i devoció popular al Berguedà, a L'EROL núm. 23, Berga.

Patrona de la Parroquia de l'Anetilla de Caserres, bisbat de Solsona

Una idea que por lo visto, me ha parecido muy buena, es la de tener un sistema de "fichas de opinión" que sirvan para que los miembros del jurado puedan expresar sus opiniones sobre los trabajos de los concursantes. Así, cada jurado tendrá una ficha de opinión que podrá utilizar para expresar su opinión sobre los trabajos de los concursantes. Las fichas de opinión se entregarán a los concursantes al momento de la entrega de los trabajos.